

traf sig da saa uheldig, at et æret Medlem, der ikke havde overværet Forhandlingerne, i det sidste Dieblit kom til, og da det var blevet gjort til en Betingelse, at vi Alle en bloc skulde være enige, blev han Skyld i, at der ikke kom Noget ud af Sagen, idet han sprenget Enigheden. Jeg siger ikke dette for at bebrejde det nævnte Medlem, at han gjorde dette, saa meget mere, som han ikke havde taget Del i Forhandlingen før i det sidste Minut; men derved slap de Herrer, som havde Betænkkeligheder ved Lovforslaget, for at blive staaende ved deres Løfte, og Udfæstet blev altsaa ikke til Lov. Jeg vil haabe, at det ikke vil gaa saaledes i Nar. Dette er Alt, hvad jeg for Diebliffet har at bemærke.

Formanden: Til, hvad der blev ytret af den ærede sidste Taler, maa jeg bemærke, at han fremdrog noget for meget i Enkeltheder, hvad der var foregaaet i et foregaaende Udvalg; vel havde han Anledning dertil, efter hvad der var blevet ytret af foregaaende Talere; men han overfærd noget Grændsen for, hvad man pleier at iagttage i denne Genseende.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Pedersen: Naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, (Kjær) ønskede at se, hvad det var, som de, der havde reist Modstand mod Lovforslaget, vilde fordrø, skal jeg her erklære, at det skal komme frem, og at det allerede er kommet frem i vore Forhandlinger ifjor. Smidlertid skal jeg nu ikke her gaa videre ind paa Sagen. Maatte det imidlertid være mig tilladt at fremføre den Bemærkning, at hele vor Forhandling i Udvalget ifjor førtes paa en falsk Forudsætning, idet det Medlem, der, som allerede berørt, kom tilstede i sidste Dieblit, ikke regnede sig til den Side, hvortil det ærede Medlem, der nu havde Ordet, regnede sig, og at altsaa de, der udgjorde Flertallet lige til det sidste Dieblit, egentlig bestandig vare Mindretallet.

Formanden: Spørgsmaalet om, hvad er foregaaet i det tidligere omtalte Udvalg, sættes herved uden for Forhandlingen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kjær: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg skal efterkomme den ærede Formands Opfordring og ikke indlade mig paa det omtalte Udvalgs Forhandlinger. Jeg vil kun gjøre den Undskyldning til det omtalte ærede Medlem, at jeg ikke i fjerneste Maade havde i Sinde at fornærme ham, men kun at fremdrage en Kjendgjerning. Det er jo muligt, at jeg ikke skulde have gjort det, idet den almindelige Læft for vore Forhandlinger her i Salen pleier at forhindre,

at man nærmere gaar ind paa, hvad der er foregaaet i et Udvalg; men den ærede Formand har jo allerede gjort en Undskyldning paa mine Vegne, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag.

Cornelius Petersen: Jeg vil sige, jeg veed ikke, om det er heldigt, at det bliver en af de misfornøiede Oboere, der faae Ordet efter en af de her i dette Tilfælde saa meget tilfredse Jactlandsrepræsentanter; men jeg vil strax søie til, at det skal være mig et godt Varsel for, at disse Repræsentanter for Jactlandet ville vedblive at følge det saa meget ønskelige Princip at vise al mulig velvillig Smødefommen. Der skal ellers ikke behøves saa særdeles megen Forandring i Lovforslaget for at tilfredsstille navnlig mig, ikke saa forfækkelig mange Ord, men de skulle rigtignok gjælde den Sag i Lovforslaget, der har den største Betydning, nemlig den kommunale Selvtændighed, hvormed den ærede sidste Taler var saa godt tilfreds. Det kan jo ikke negtes, at Loven handler ikke saa lidt, som han ganske rigtig bemærkede, om, at der kan vælges imellem enten at horificitere Snekastningsarbeidet eller lade det udføre ved Naturalarbeide; men han glemte en meget væsentlig Ting, den nemlig, at selv om man vælger det Sidste, skal man dog tvinges til at betale derfor. Jeg er tilfreds med at faae søiet til, at man kan bruge Licitation eller være fri derfor, idet man lader Snekastningsarbeidet udføre som hidtil ved Naturalarbeide uden Betaling, naar Sogneraadene ere enige, og jeg vil gaa ind paa saa bindende Bestemmelser som muligt, naar det Tilfælde indtræffer, at der viser sig delte Meninger i Sogneraadene, at man da gaar til det, som ganske vist før mest ligeligt ud, at betale for dette Arbeide. Men der er dog den Ubehagelighed derved, som det ganske rigtig er oplyst af flere tidligere Talere, at man lægger en Byrde paa Sogneraadene og Beboerne, som jeg ikke ser den allermindeste Bevæggrund til. Hvorfor skulle Sogneraadene have Forpligtelse til at ligge inde med disse store Summer, som det fuldkommen rigtig er oplyst høre med til for at kunne betale disse Arbeider, efterhaanden som de blive udførte? Snekastningsarbeidet har — deri kan det gjerne være, at Medlemmerne fra Derne stille sig noget fra Medlemmerne i Jylland og muligvis ogsaa Sjælland — som allerede bemærket, større Betydning paa disse mindre Der, og det er paa Grund af Ægnene paa de mindre Der. Man kunde saa maasse sige til os, at saa kunne vi løse vore Ægn og slippe for det meget Snekastningsarbeide, og det kunde der være Noget i, men paa den anden Side kunne vi jo heller ikke saaledes uden videre lade os tvinge til at undvære vore Ægn. Jeg ønsker altsaa at faae vedfæstet den Bestemmelse, at man maa forrette Snekastningsarbeide in natura uden Betaling, naar der er Enighed tilstede — thi det lægger